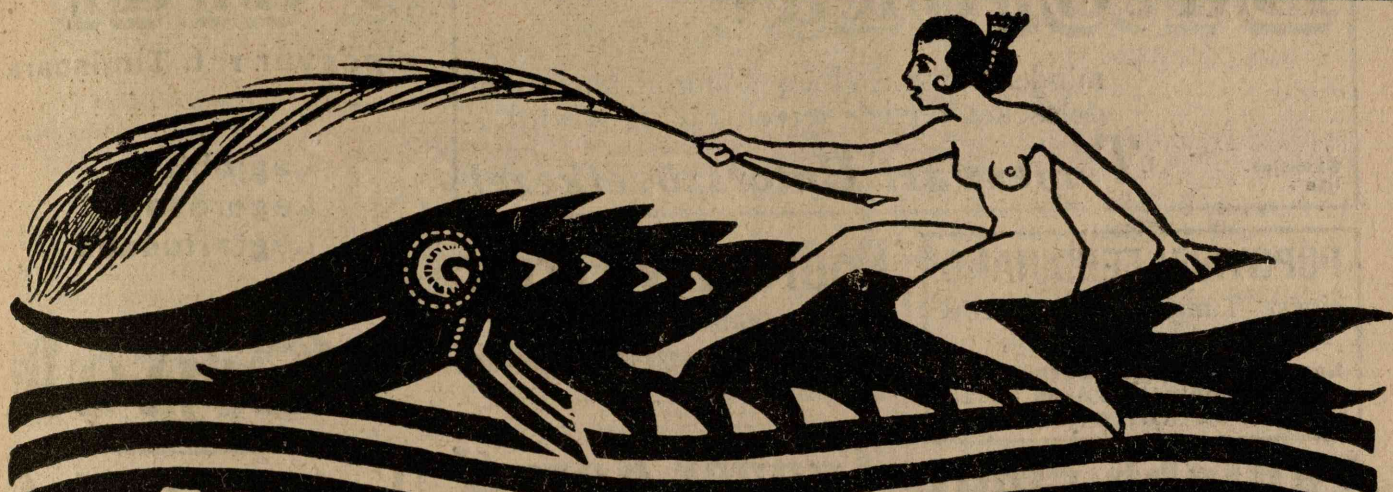

IKAVIAR

ILLUSZTRÁLT SZATIRIKUS HETILAP

- Hallottam, hogy tegnap egy tolakodó férfi megszólított az uccán. Remélem elkergetted?
- Hogyne — ma reggel.

Butorokat

mindenféle kivitelben raktáron tart s rendelkezéseket eredeti tervek szerint vállal a

Temesvári Butorszövetkezet

Skurdier-
liget.

POPOVICIU FERDINAND

cipész Timișoara, II., Három király-utca 21. szám.

Legszebb és legmodernebb kivitelben, mérsékelt áron készít férfi és női cipőket.

Legjobb cipőt

készíti mérték után

KÁDI és FRISCH

Timișoara, Józsefváros Hunyadi-ut 9

Kunst- u. Pelzfärberei

Georg Gutjahr

Timișoara II. Str. Ioan Măirescu 18 (Lammg.) Als Spezialität: Färben von Füchse in Kreutz-, Silber- und Alasca-Farbe. ...Echt gefärbt, kein Rotwerden. Eigene Kürsch-

nerei zum Ausfertigen von Pelzboare.

Link Gyula

Fogászati
műterem

Timișoara,
Erőd-utca 8.

Klein Gyula

aranyműves
és ékszerész

Timișoara-Belváros,
Jenőherceg-
és Mercy-u sarok

Podráczy Ferenc

bőrbutorkárpitos

készíti az összes szakbavágó munkákat
Timișoara, Gyárv., Andrassy-ut 2.

Tunner Kornél

márvány és gránit
sirkőgyára

TEMESVÁR-JÓZSEFVÁROS

Schleicher Atelier

Timișoara, Dózsa-utca 2. szám

REKLÁMOK

művészi cégtáblák
legszebben készülnek

PERFEKT a legjobb
poloskairtó
készíti:

Schunck drogeria

Timișoara, Strada Dacilor No. 24.
Telefon 13—30.

KOSSAK

fényképészeti műterme Belváros, Szt. György-tér, Kossak-palota, II. emelet.
Nyitva: hétköznap esti 6 óráig,
vasárnapon d. u. 5 óráig.

Vulkán

vas- és fémöntőde, mezőgazdasági gépjavítótelep.
Timișoara III., Hattyu-u. 34.
-- Összes transzmissziókellékek raktáron. --

Szerkesztőség
és kiadóhivatal:
Brasó, Kapu-u. 64-6

BRASSOI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP

Telefonszámok: Szerkesztőség 177. Kiadóhivatal: 82. Igazgatóság: 677.

A legjobb erdélyi magyar napilap

NEMESANYAGOKBÓL KÉSZÜLT
LEGJOBB CIPŐTÍZÍTÓZÉR

Turul

cipőgyár r. t. Timișoara

Legjobb
Legerősebb
Legtartósabb

Cipők

Ludovic Denhof
nemzetközi szállító

TIMIȘOARA, BELVÁROS.

Vasgerendák

betonvas, építőanyag, gépszij és
gépolaj nagy raktár

Jäger József

vaskereskedőnél, Timișoara (Temesvár), Józsefv., Hunyadi-u. 33.

“ERIKA”

Csokoládé- és cukorgyár

TIMIȘOARA,

IV., Strada Gen. Foch (Fröbl-u. 62.

„BELGA” Tükörgyár

II., Három Király-utca 9. szám.
Foncsorozások 3 nap alatt készülnek

“ANCORA”

Societate Română de Asigurări
Generale Direcțiunea pentru
Transylvania și Banat. Timișoara, I., Str. Vasilie Alexandri
No. 8. Telefon: 22-06.

Tűz-, betörés-, lopás- baleset- és
életbiztosítások a legkedvezőbb
feltételek mellett. Kartellen kívül

Aki jó és olcsó bőr és cipésszellő-
keket akar vásárolni, az keresse fel

Kern Pál

bőrkereskedését, Te-
mesvár-Gyárv. Fő-u. 2

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara, Belváros Str. G. Lázár
Szerb-utca 2. szám

—
KIADJA
DINNYÉS ÁRPÁD
„MOZGÓKÖNYVEK” KÖNYV- ÉS LAPKI
ADÓVÁLLALATA
TIMISOARA, BELVÁROS

—
Kéziratokat a szerkesztőség
nem ad vissza és névtelen le-
velekre nem válaszol.

Megjelenik minden
vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	—	—	480 lei
Fél évre	—	—	240 lei
Negyed évre	—	—	120 lei
Egy hóra	—	—	40 lei

Egyes szám egész Romániában
10 lei, Bucurestiben 12 lei.
Jugoszláviában 6 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. korona, Bécs-
ben 3600 o. korona.

FŐSZERKESZTŐ:

DINNYÉS ÁRPÁD

FELELŐS SZERKESZTŐ:

PAPP SABIN

MŰVÉSZETI SZERKESZTŐ:

SINKOVICH DEZSŐ

Egy gavallér emlékirataiból.

— A Káviár eredeti kézírata. —

Fehér medvehőr fekszik a szőnyegen, üvegszeme hidegen nézi a betakart zongorát. A bőr mellett egy széles kerevét támaszkodik a tapétás falhoz és a kereveten elszórva apró se-lyempárnák hevernek. A pár-nák között ül egy leány, én mel-lette ülök. A csipkefüggönyös ablakon beárad a világosság és én a délutáni napfényben né-zem, ahogy ráomlik a haja, ez az ezerszálu feketeség a nya-kára, ami fehér, mint egy gyer-mekálom karácsony hajnalán. Gyönyörködöm kábitó fiatalsá-gában, arcának hamvas üdesé-gében s kacagása melódiákkal tölti meg a lelkemet.

Amikor rátapadt a szám az ajkára, átfonta a nyakamat két fehér karjával, a szeme lecsu-kódott, s mint egy megpendített hárfahúr rezgett a szempillák alkotta két kis félkör.

Álmodott...

*
Ez a leány szóke volt és es-ténként az előtt a ház előtt vár-tam, ahova irodába járt. Végig kísértem az utcákon s mellet-tünk a kenyér után futó izzadt emberek százai mentek el. Mi-kor a házuk elé értünk, az ut-cán már égtek a gázlámpák. A kapualja néptelen volt és sötét, csak mi suttogtunk boldog sza-vakat, csak a mi szemünkbe csillogott az utca beszűrődő vi-lágossága. Vékony forró ujjai

szorították a kezemet s mielőtt elnyelte volna a felszaladó lép-cső, megcsókoltuk egymást.

Hátra hajtotta szóke fejét, a nagy kék szemek ajtóí becsu-kódtak. Ugy dült a karomra, mint egy pajkos, játékban kifá-radt alvó gyermek.

Álmodott...

*
Későn szoktam hazamenni. A lépcsőház sötét már olyankor és az egész ház csendes, mint az örök pihenő hely: a kriptá. Kis udvari szobám ablaka mel-lett van egy másik ablak. Egy nyugalmazott táblabíró kony-hájának az ablaka ez. Itt szok-tam bezörreni néha-néha és egy-két halk koppanás után egy fehér alak jelenik meg az ab-laknál és kinyitja. A szoba-leány.

*
Szép arcu, gömbölyű testű fa-lusi leány, akit a lépcsőházban szólítottam meg egy olyan pil-lanatban, mikor senki sem látta és azóta kinyilik az ablak és én bemászom rajta ügyesen, nesz nélkül, mint egy betörő.

És mikor itt a tarkahuzatú ágy szélére letelepedtem, vál-lamra hajtotta a fejét. Fényes haja mint egy glória ragyogott a teli hold fényében. Mikor meg csókoltam, kalapom felfogta az arcára törő holdsugárokat s a

támadt sötétségben a leány be-hunyta a szemét.

Álmodott...

*

Összel ismerkedtem meg vele. Ez az ősz is levélhullásos volt, szomorú, gyönyörű, mint a töb-bi, de azért most mégis szebb volt a muzsikája a lábam alatt zizegő halott leveleknek. A hervadó Népligetben vártam rá alkonyatidőben egy fapadon, amibe három szívet vésett va-laki, egy lelkes ember. Ezt szok-tam nézni, ezt a szimbólikus emlékét egy átcsókkolt naple-menti órának, meg a levelek hullását, amíg fel nem tűnt a gyárak felől az ő kis szoknyája.

Mindig hozott valami újságot a gyárból, ahol dolgozott, meg a bátyjáról, aki tengerész Pólá-ban, meg egy volt barátnőjéről, akit elkergettek hazulról és most szégyeli megmondani, hogy mit csinál.

Én is igyekeztem gyermek lenni, igyekeztem bebeszélni ma-gamnak, hogy érdekel, amit ez a csacsogó gyermek olyan őszin-tén újságolt. Pedig csak a sza-vak csengését hallottam, min-den értelem nélkül — muzsikát.

Egy őszi borzongás végig sza-ladt a Népliget fái között és mi összébb bujtunk. A fák lombjai fölött lebegett a hold, mint egy óriási rézgomb és a szomorú sugárok ránkvilágítottak. Én megöleltem a kislányt, és amint elcsattan a pillanatnyi kéjnek szóló áldozás, a csók; a bűn-nélküli, elbuktatott leány csil-

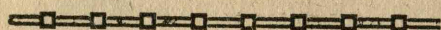
logó szemére ráborul a szemhéj, mint ékszeres kirakatra a redőny.

Álmodik...

*

Mit álmodtok, lányok, a csók alatt? Talán a reprise ez az álom annak, amikor a herceg jött el értetek és elvitt benneteket üveghintóján aranyos várába a szerelemnek? Az én csókom alatt rezgeti szempillátokat a nagy beteljesülés? Tudom, tudom, hogy amikor behunyjátok a szemeteket a csók alatt, az én sápadt arcom elmosódik előttetek, mint egy régi elsirt könny emléke és ott lebeg az én csókom mögött a diadalmas, a megálmodott ideál.

Lányok! Ne hunyjátok be a szemeteket; lányok, nézzetek rám a csók alatt... N. K.

TALÁLOS KÉRDÉS.

— Mi az: elől piros hátul sárga; hátul nyalják, elől nyomják?

— ???

— A tiz banis bélyeg!

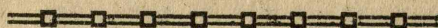
Kädy.

HENTESÜZLETBEN.

Hentes: Bácsi, a husokat nem szabad kézzel fogdosni!

Bácsi: Hát mivel, a lábammal talán? Kädy.

A FÜLBEVALÓ.

Egy venerikus orvosi rendelőben sok páciens várakozott. Egy fiatalember, miután az asztalon heverő orvosi könyveket végiglapozta, unalmában megszólította a mellette ülő nőt:

— Mondja kedves kisaszszony, önnek mi a baja?

— A fülem fáj, — volt a kitérő válasz.

— Értem, — felelé a férfi, — nekem a fülbevalóm fáj!

Kädy.

* *
*

A fiatal család.

A Braunék hárman vannak:

Papa, mama, gyerek.

És hárman együtt csupán Huszonegy évesek.

Hogy ez kizártnak látszik,

Arra én füttyülök:

Hát először is kérem,

A gyerek ujszülött.

A mama sem öreg még,

Van benne elég szusz,

Az éveinek száma

Egész pontosan: husz.

A nagyszakállu papa

Még szintén elég fess,

Kiszámítható, hogy ő

Egyéves-önkéntes.

Schön Margit.

EGY KIRÁNDULÁS TÖRTÉNETE.

I.

Izidor és Izabella szerelmesek voltak, és mint ilyenek kiementek sétálni a rétre.

II.

Már egy órahosszat mendégéltek, amikor egy szép füves helyen Izabella lefeküdt pihenni.

III.

Izidor, mikor látta szerelmese kíváncsi alakját a fűben heverészni, gondolt egy merészt s a tettek himes mezejére lépett.

IV.

Mielőtt azonban Izidor megtette volna ezt a döntő lépést, a zsebéből valamit előkotorászott. Izidor ugyanis óvatos ember volt.

V.

VI.

Izidor az előbbi fejezet gyönyörei után a legboldogabb embernek érezte magát, de nem

sokáig, mert egyszerre csak konstátálta, hogy az a bizonyos gumidarab még nem került a napvilágra.

VII.

Bezzeg nagy lett a félelem a szerelmesek között, amikor Izidornak hirtelen mentő ötlete támadt egy szalmaszál alakjában. Evvel a szalmaszállal akarta ugyanis Izidor azt az eltűnt dolgot előkeríteni.

VIII.

Izidornak és Izabellának pechje volt, amennyiben az utolsó reménységük, a szalmaszál is eltűnt ott, ahol már az a gumyszerű izé is elveszett.

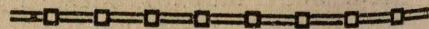
IX.

Ezek után szomorúan ballagott hazafelé a két szerelmes: Izidor és Izabella, és azon tűnődtek, hogy milyen rosszul is sikerült ez a kirándulás.

X.

Háromnegyed év telt el ama végzetessé vált kirándulás óta, amikor Izabella egy gumiköpenybe öltözött szalmakalapos fiugyermeknek adott életet.

K.

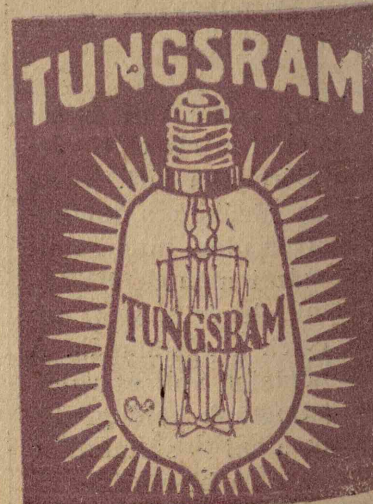
KÉRDÉS.

— Mi teszi a kakaót élvezetessé?

— ???

— Az ó betű!

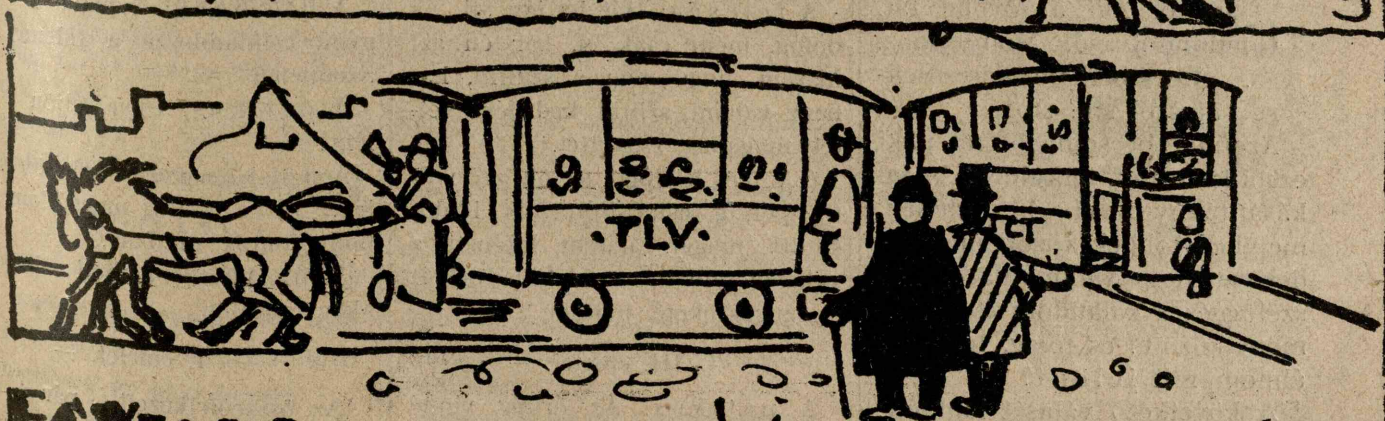
Kädy.

AKTUALIS BESZÉLGETÉS.

-Igaz, hogy volt már gyereked?
-Noo-igen, de csak akkor, mint az öklöm!

EGYKOR ÉS MOST.
-Régen lóvasútja volt TEMESVÁRNAK, ugye?" - "Igen!" - "Na, és hol van most az a sok ló, mely a kocsikat húzta?"
- "A villamosvasút igazgatóságában... lehetne azt megkérni."

Az én életem regénye.

A Kaviár eredeti kézírata.

Min! minden újságíró, színész, festő, vagy más csirkefogó, én is babonás vagyok némileg. Például nagyon szeretem a 1-ét, az egyes számot, a nőktől eltérőleg, ők ugyanis a legalább 4-t szeretik. Természetesen kabálám is van. Nem is egy. Egy a sok közül, hogy addig nem vagyok képes egy sort sem leírni míg a tollam jó mélyen bele nem nyomtam a kalamárishba. A multkor nagyon is mélyen találtam bele nyomni. Ime, az eset:

Talán két hete, hogy megismerkedtem az utcán egy szép nőcskével. Séta, kocsizás, mozi, vacsora stb. Hajnali 4 óra fele vetődtem haza a lakásomra. Gondoltam lefekszem és pihennem egy kicsit, mert bár egész éjjel feküdtem, tudja a fene még sem éreztem magam valami nagyon kipihentnek. Sőt. Hát szóval ledültem a jegesmedve bőrrel le nem takart kerevetemre és elaludtam. Az álmom azonban rém nyugtalanító volt. Egész éjjel azt álmodtam, hogy én egy vízvezeték vagyok. Reggel alig hogy az ágyból kiugrottam, lázasán kutattam az újságok között. Végre megtaláltam amit kerestem:

»Jósnő. Aki a jövőbe lát.

Gondolatolvasó. Álomfejtő....

... Levélbeli megkeresésekre válaszol stb. stb.»

Azonnal becsomagoltam neki ezt a kéziratot, felküldtem a lakására egy levél kíséretében, melyben többek között megkérdeztem, hogy van-e valami összefüggés a kalandom és az álmom között? és főleg, hogy az álmom mit jelent?

A következő választ kaptam:

»Igen tisztelt Szerkesztő Ur! Azt kérdi, hogy az álma mit jelent?

Hát ha egy csöpp esze van, akkor be megy a kórházba és — beteget jelent.

Tum-tum.

En már tudom

hogy mi a Lysiform

A kikapós patikus.

— Bohózat 4 emeletben. —

A «Kaviár» részére írta: Pöszi.

IV. emelet.

A patikus: Pá, szivecském. Megyek a gyűlésünkre.

A feleség: Éjfél gyűlés? Nekem kissé gyanús.

A patikus: Ugyan, lelkem. Roppant fontos tanácskozásunk lesz, megtárgyaljuk az ammoniakbenzoé és a kettős szénsavas szulfid amorfjainak rádióaktivitásának hatását a Pyram cipőcrémre.

A feleség: Hát ha így áll a dolog, menj csak el, bár én azt hiszem, hogy nem a szulfid, hanem valami szilfid kedvéért vetél magadra zsakettel.

(A férj belépett az öltözőbe és tíz percig csinostolta és illatosította magát, azután kilépett a vaksötét folyosóra és lebotorkált a szurokfekete lépcsőn.)

— III. emelet. —

A patikus: Az ördög vinné el ezeket a ház mestereket. Még kitöröm a nyakamat... De, mi az? Mintha léptek hallanék? Könnyű női lépések közelednek. Hm, egy kis kaland nem ártana. Csak láthatnám legalább... Már itt is van. (Kinyújtott keze fi-

ze finom, meleg domborműveket érint.) Pardon nagysád.

Egy női hang: De uram!

A patikus: Lefelé? Megengedi, hogy támogatssam? Huszonegy lépcsőt kell olvasni... Egy, kettő...

Egy női hang: Azért ne szorongasson! Tiszteletes asszony vagyok.

A patikus: És szép... öh, hat...

Egy női hang: Honnan tudja?... Vegye el a kezét, mert ráütök.

A patikus: Kilenc, tíz... azt megérzi az ember, a telepátia... simuljon hozzá, mert meghűl... rezgő légesőhurutot kap... tizenhét, tizennyolc...

Egy női hang: Husz... huszonegy.

— II. emelet. —

A patikus: Huszonegyezés közben egészen szerelmes lettem magába.

Egy női hang: Csak aztán ne ne fuccsoljon... Hátha csunya, vén vagyok?

A patikus: Lehetetlen. A sötétben is világít ragyogó szépsége... Ó, legyen az enyém! Jöjjön velem.

A női hang: Ne östrolmogjon, mondtam már, hogy tisztességes asszony vagyok... Tegye kezét a zsebébe... ne az enyémbe...

A patikus: Pardon édes.

A női hang: A bajusza nagyon csiklandozza a füleimet... Szemtelen...

A patikus: Ugye, eljön velem?

A női hang: De talán ön nem is ér rá és esetleg meggátol valami fontos útjában...

A patikus: Semmi dolgom, akár reggelig.

— I. emelet. —

(Az összeölelkezett pár a huszonegy lépcsőfokon éppen huszonegy csókolt váltott és lejutott a kapu alá.)

Vacsora után okvetlen nézzon be...

.... a Váradí kabaréba.

— A kapu alatt. —

A patikus: Megnyomtam a csengőt. Már jön is a házmester a lámpással. Végre megfogom látni az angyali arcodat.

A női hang: En pedig a tied.

(Jön a házmester és lámpájával rávilágít a párra.)

A patikus: Isten a világ fölött; a feleségem! Jajj!

A női hang: Igen, én vagyok! No várj csak!

A patikus (Félve: fuccs a kiemenő!)

A női hang: Házmester ur, az uram az este elejtett itt egy száz leiest. Keresse meg, váltsa föl, azután tartsa meg. Most pedig világítson fölfelé...

— Függöny. —

Még a régi világban így szólt az őrmester Kampecky rekrutához — aki civilbe temetkezési vállalkozó volt:

— Kampecky, hogy áll itt maga?

— Ahogy a jó Isten megteremtett.

— De a köpenyéről hiányzik egy gomb.

— Na és mit csináljak?

— Varja fel maga ököre.

— De ez nem az én köpenyem, az államé.

— A szolgálatban a magáé.

— Na, ha az enyém, akkor mit törődik, hogy van-e rajta gomb, vagy nincs.

APRILIS VAN.

Képzeld csak Tinike, Laci tegnap nagyon becsapott. Azt ígérte, hogy hoz Reichenbach-féle süteményt, de nem hozott.

— Miért?

— Mert április van és ilyen rossz tréfát csinált.

— Valóban ez rossz tréfa, ha az ember nem ehett Reichenbach süteményt.

Vendéglőben.

A Káviár részére írta: KADY.

Egy zsugoriságáról ismért egyén befért egy vendéglőbe és ott egy korsó sör mellett elolvasta a friss lapokat. Egyszerre csak telefonhoz szólítják a zsugori urat, ki azonban félve, hogy sörét időközben kiisszák, egy papírlapra hamarjában czekezt írta:

En ide beleköptem.

Néhány perc múlva visszatért zsugori ur a telefonfülkéből és legnagyobb ámulatára a következő hozzátoldást olvashatta a söre előtti cédulán:

*En ide beleköptem.
En is! N. N.*

Zsugori ur ismerősei tréfálták meg ugyanis a zsugoriságáért, ki mindjárt fizetett és sörét otthagya dühösen távozott.

Soha el nem felejttem...

Igen. Soha el nem felejttem, hogyan főzött le engem egy kedves barátom, kenyeres pajtásom, aki annak idején a hátam mögött ült: a Pista. Hej, azóta tíz év mulott el, ellépett fölöttünk az idő, az ő rettentő eszűmaival és maturánknak tízéves évfordulóját jubiláltuk. Először csak illendőségből örültünk egymásnak, aztán — a tizedik pohárnál — már éppen olyan cimborák voltunk, mint Vrabák tanár ur matézise alatt, amikor hol ő sugott nekem, hol én, nem tudtam felelni. És mert Pista eminens matematikus volt, sóhivatali tisztviselővé küzdötte fel magát, míg én, a hanyag, a könnyelmű gyerek, humoristává züllöttem.

Szóval megörültünk igy másnak. Pista hallgatott, én pedig irodalmi sikereimmel dicsekedtem. Elmondtam többek között, hogy regényt csináltam, tragédiát csináltam, librettót... minden elképzelhetőt csináltam.

De — mondtam, — mégis legbüszkébb vagyok a bohózatomra, melyet három felvonásban csináltam.

Pista elmosolyogta magát:

— Szégyeld magad. A szürke nyárspolgár egyenesen meglepte a világot.

— Hogyhogy?

— Három gyerek!

Pitymálva mustráltam őt. Ekkor Pista az asztalra csapott:

— De egy felvonásban!

Igy főzött le kenyeres pajtásom, aki valaha a hátam mögött ült.

(sz. j.)

TÖRTÉNELEM A KASZARNYÁBAN.

Hadnagy: Na, Kiss Péter tizedes, az őrmester ur beszélt-e nektek a történelem nagy alakjairól?

Tizedes: Igenis, hadnagy ur!

Hadnagy: Hadd lássuk! Mit tudsz például Cézárrol?

Tizedes: Cézár volt a százados ur lova kint a harctéren!

A Váradí-kabarét eleinte csak a gyárvárosi publikum kereste fel, de mikor állandó változatos és gazdag műsorának sikere bejárta a várost, a távolabbi városrészekből is számosan látogatják esténként. Szenczi, világvárosi műsorából kiemeljük a következőket: *Blondine* Amoretti, bájos, szőke kis táncosnő, *De la Verda* grófnő, aki orientális táncával bámulatba ejti a nézőt, *Záró Gizi* előadóművész, *Orlando* orosz akrobata táncos, *D'Constantza* tenorista, ki a párisi Eldorado színháznak volt a tagja, kellemes és iskolázott hangjával ragadja el a nézőt. *Mirella* Dubary, francia és német előadóművész, *Lia Cerna* keleti táncosnő, *Binder* kellemes baritonját — reggelig elhallgatná az ember. És mindezek tetejébe jön Váradí, a kabaré lelke. Kuplén betegge neveti magát az ember. Ami ötletet, vidámságot össze lehet préselni egy kabaré műsorában, az mind együtt van. Váradínak nem lehet eleget tapsolni és kacagni. Utolsó száma az előadásnak: „Karlsbadba vele!” című bohózat, melynek előadásán a 12-es páholyban a nevetéstől ketten lefordultak a székről.

— pp.

3.

"MENYDÖRGÉS."

4.

"JÉGESŐ."

fodor Gyula
924.

ALS

Asszony.

Susogva verődtek össze a lakombkoronái, félálomban tárgyaltak valamit s a kis fehér ház fölé hajtogatták széles fejüket. Mint ha kérdezték volna, mi is történt ott lent.

Félős sietéssel ment az asszony a keskeny ösvényen a kiskapu felé. Halk csikorgással sirt fel a kavics lábai alatt, mint távozó asszonya után az ölel.

A kiskapuban toporzékoló paripán várta a lovag.

— Hái szeretsz? Eljössz velem? Urnó leszel a váramban. Megadok néked mindent. Gazdagságot. Kincset. Kényelmet. Ami csak egy asszony kíván. Ami egy asszonynak kell!

Főlkapta az asszonyt maga mellé vicáncoló lovára és örült iramodással vitte az éjen át.

Az ut felvert pora kísérteties felhőként huzódott, amerre vitte őket a ló. Csókjaikat fűszerezte a nyári éj fojló illatával s a hold-sugár kuncgó nevetéssel szaladt utánuk.

Elmult egy hét.

— Bűnös vagyok. Büntess meg. De én visszavagyom!

S hogy vissza nem jött üzenet, egy éjjel csellel kiszökött a várból fehér lován és hazalovagolt.

Bus szemmel nézte az ember az asszonyt.

— Minek jöttél haza? — kérdezte tőle — hiszen gazdag voltál. Jól érezted magad.

— Nem igaz. Hazudott — sirt fel az asszony. — Megcsalt. Csak gazdagságot tudott adni, de semmi mást, ami egy asszonynak kell. És forró testével az emberhez simult.

Nézte az ember. Dus fűrtös arany haját. Fehér vállát. Hatlyu nyakát, ahogy végigsimította a hold. Magához vonta. Atkarolta.

S a nyitott ablakon keresztül boldog sóhajtasok vitték hírül a kinn ácsorgó fáknak, hogy ott benn már rendben van minden.

Ez a hely

a MIA KREM számára van fenntartva, amely dr. Kovács gyógyszer-tárában, Temesvár-

Gyárváros kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KREM-nek nem kell reklám.

A FAGGYU.

A Kaviar számára írta DÁN OSZKÁR.

Már negyven nap óta uton volt a hajó és a matrózok csak tengert láttak. A kapitány, az Isten tudja, mi jutott eszébe, a világért sem akart kikötni. Elmentek a legszebb kikötők mellett, de a kapitány hajthatatlan volt, nem irányította a hajóját kikötők felé. Végre egy éjszaka a legénység összeült és mialatt a kapitány az igazak álmát aludta, elhatározták, hogy ők nem mennek tovább nyílt tengeren, mert nő és szerelem kell nekik. Valósággal összeesküvést szöttek. Amikor azután reggelre a kapitány felkelt, elébe állt az egyik matróz és ekképen szólott teljes tisztelettel, de komolyan:

— Kapitány ur, negyven nap óta nem éreztük asszonyi test melegét. Most már nem bírjuk tovább. Kell, hogy kikössünk, nő kell nekünk!

A kapitány, akit megacélozott annyi vihar, egy percig sem gondolkodott, egy-kettőre készen volt a válasszal.

— Sajnálom, nem engedek egy lapodlat sem. Még negyven napon át leszünk a tengeren és csak azután fogunk kikötni.

Erre kitört a zendülés. De a kapitány radikálisan elfojtotta. Lőtt és az elégedetlenkedőket a hajófenébe zárta, három félig felt faggyus hordó és a patkányok közé.

A kapitány szavának ura maradt. Még negyven napig járatta hajóját és ezalatt a renitens matrózok a hajófenébe voltak zárva. Egy pillanatra sem kerültek ki a napfényre. A negyvenedik napon egy szigetről fehér zászlókkal és kendőlobogtatással megállásra bírták a hajót. A kapitány a sziget felé irányította hajóját és horgonyt vetett. Három nő jött eléje és üdvözlővén őt, ekképen szólaltak:

— A ház, amelyet itt e ma-

gányos szigeten látsz, husz nőnek nyujt hajlékot. Husz nőnek, akik megundorodtak a világtól és főként a szerelemtől, a férfiaktól. Am nagy hajban vagyunk. Nincsen világítószerrünk, teljesen kifogytunk belőle. Azért kértük megállásra a hajót, hogy főled vásároljunk.

A kapitány rögtön rendelkezett, hogy a hajófenékben lévő három fél hordó faggyut görgessék ki és adják oda.

— Csak kócot kell belefonnotok — mondotta — és kész a legkitünőbb gyertya.

A matrózok kigurították a faggyus hordókat, amelyek a kapitány legnagyobb ámulatára nem félíg, mint a berakodásnál, de most egészen meg voltak telve faggyuval. De a kapitány azért odaadta. A férfiaktól irító nő hálálkodása közben indult el újra a hajó és végre kiköltött egy nagyobb városnál. Végre.

Egy év múlva újra a férfigyűlölő nők szigetéhez közeldett a hajó. Még ki sem kötöttek, már hangos sirás ütötte meg a matrózok füleit. Amint közelebb értek, látták, hogy nyolc nő a tengerparton vergődik, haját tépi és keservesen sir. A kapitány horgonyt vetett és megkérdezte, hogy miért a nagy szomorúság. A főnőknő eltakarta arcát és így felelt:

— Képzeld uram azt az óriási szegényt. Nyolc társnőmmel gyermeke született.

NAGYON FIATAL.

— Fe — mondja Kohn a Grünnek — az én lányom jó parti volna a te fiádnak.

— Mennyi hozományt adsz? — Annyi milliót, ahány éves a leányom.

— És hány éves a lányod?

— Tizenhét.

— Tudod — az még nagyon fiatal az én fiamnak.

— Bumm.

Telefon zárófülke nélkül.

Jelenet.

A Káviár eredeti kézírata

(Dohánytőzsde. Valamikor cigarettá is volt benne. További felszerelés két vén kisasszony és az asztalon egy telefon.)

Málesi: Ha legalább egy kutyánk volna.

Fáncsi: Minek?

Málesi: Akkor nem mondhatnák az emberek, hogy a kutya se jár ebbe a trafikba...

Fáncsi: Azt hittem, hogy a trafik nagyszerű üzlet. A Bandy László, mikor szakítottunk, azt mondotta, ha ilyen szép lány trafikot nyit, tódulnak majd oda az emberek.

Málesi: Azóta harminc évvel megöregedtem.

Fáncsi: Hát te nem? Mit görömbösködsz. Inkább azt mondanád meg, mi a fenének nekünk ez a nyilvános telefon. Hiszen egy lélek se telefonál innen. Megmondtam, hogy zárfülke nélkül nem ér semmit a telefon.

Málesi: Hisz akkor az ember nem is hallaná, hogy mit beszélnek az emberek. Így néha mégis hall az ember egy szép vallomást. Istenem, nincs szebb dolog, mint egy telefon szerelmi jelenet.

Kas és Tas (egyszerre rontanak be. Majdnem fellökik egymást.) Szabad kérem a telefon?

Kas (udvariasan): Tessék uram, én ráérek.

Tas (még udvariasabban): Parancsoljon csak.

Kas: A menyasszonyommal fogok beszélni.

Tas: Tavasz van. Tavasz van. Kérem ne zsenirozza magát, ha nagyon érzi a tavaszt.

Kas (a telefont felemeli): Rögtön meglesz. Halló központ 747-744... Nem... Mással beszél.

Tas (érdeklődve): 747-744 rossz telefonszám...

Kas: Igen. Minden nap bajom van vele. Halló 747-744. Négy. A végén. Köszönöm... Hallo... Te vagy az Gizus?... Lehet?... Hogy vagy?... Én is rád, mindig és kimondhatatlanul... Hogy aludtál tegnap... Én se, az értelhető...

Fáncsi (Tas fülébe sug): Ez minden nap így megy.

Málesi: Már négy hónapja udvarol ennek az asszonynak.

Tas: És nem tudják, hogy milyen eredménnyel.

Fáncsi: Hát hogyan tudnók. A legnagyobb eredménnyel. Az asszony állandóan feljár a garconlakására. Pfu, micsoda bestia lehet.

Kas (a telefonba): Ha korán jön haza a tőzsdéről?... Akkor legjobb lesz, ha te jössz el hozzám... Nagyon, fiam... Forrón... Csókolom a fogadat... Azt is... Ne szemtelenkedj... Különben, megigérem... Ó, mit szólna? hehehe... száz asszony közül, kilencvenkilenc... Imádlak... A lila ruhát vedd fel...

Tas (közbeordít): A sárga rózsadisszel.

Kas (ijedten dadog): Mi — mi... mi...

Tas: Mondja meg a feleségemnek, hogy feltétlenül ott legyen a randevun.

Málesi: Jézuskám, itt gyilkosság lesz.

Fáncsi: Benn leszünk az Új Hirekben. Gyilkosság a trafikban.

Kas (remeg).

Tas (nyugodtan felemeli botját és szépen, higgadtan puffoltni kezdi).

Kas: Kegyelem!

Málesi: Kérem ne kinozza. Őlje meg egyszerre!

Fáncsi: Csak kinozza!

Tas: Nesze! Nesze! Nesze! Csókolhatod a feleségem fogait. Nesze. (Kiveri a fogát.) Fogat fogért! Nesze! Most pedig megyek haza és otthon folytatom az eljárást (elrohan).

Kas (tiz sebből vérzik, ruhája rongyokban lóg. Kétségbe-

csetlen tördeli kezét): Most mit csináljak...

Málesi: Menjen a fenébe!

Fáncsi: De előbb fizesse meg. Itt nem lehet ingyen telefonálni.

Kas (nagyon rezignáltan): Itt nem lehet ingyen telefonálni.

(Ezek után a függöny legördül. Kas elmegy a mentőkhöz, bekötözteti magát és az olvasónak azt üzeni, hogy csakis zárt fülkében telefonáljon.)

»Opál«.

KEDVES »KÁVIAR«!

Egy vidéki szállodában panáskodik az utazó:

— Maguknál nem lehet megszállni. A mellékhelyiségekben annyi a légy, hogy nem bírja ki az ember.

— Mikor volt kiinn az ur?

— kérdi a gazda.

— Délelőtt 11-kor — felel az utazó.

— No lássa — mondja a gazda — menjen ki máskor egy óra tájban, akkor a legyek mind az étteremben vannak.

—og—

KÉRDÉS.

A férfi: Mondja, Bözsike, nem szeretett volna még sohasem férfi lenni?

Böske: Es maga?

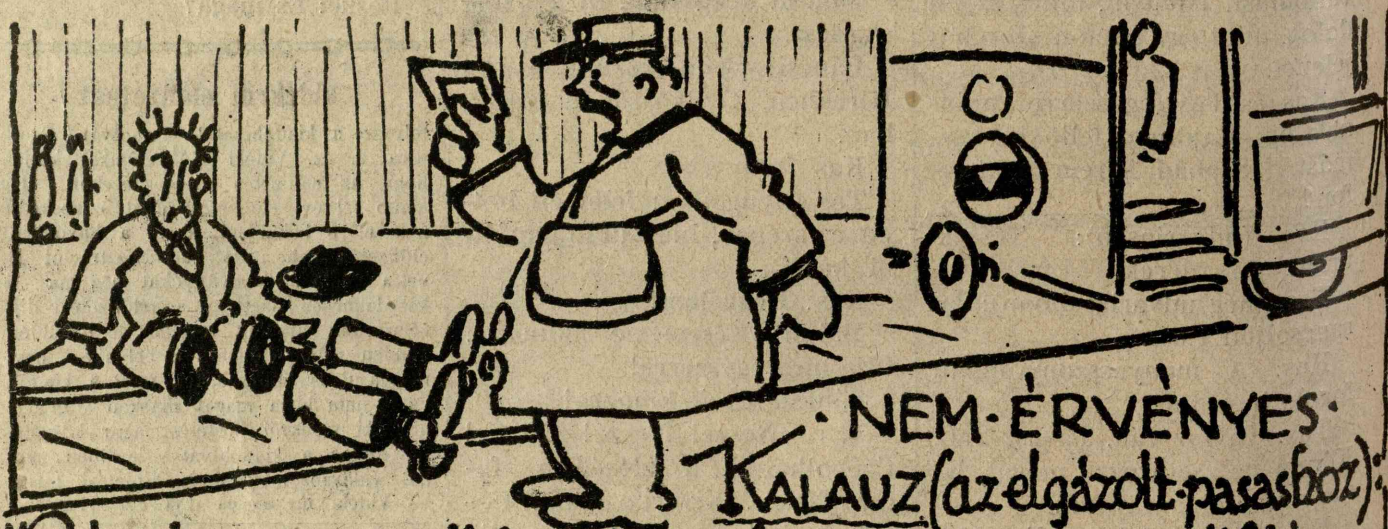
Vidékről előfizetést

felvesz a kiadóhivatal, Temesvár, Szerh-utca 2. sz. Vidéki előfizetőinket kérjük, hogy az előfizetés megkezdésekor legalább fél évi előfizetési díjat szíveskedjenek előre beküldeni, mert a havonkénti előfizetés nehezíti az adminisztrációt. Mivel a posta az utalványokat még ma is késedelmesen fizeti ki, az előfizetési díjat célszerűbb ajánlott levélben beküldeni. Minden egyes előfizető a helység nevét magyarul is tüntesse fel, mert a kiadóhivatal nem bírja magát másképp tájékoztatni. Aki vidékről hirdetést akar közzétenni, annak a kiadóhivatal levélben azonnal válaszol s közli a hirdetési tarifát. — Vidéki hirdetések díja előre fizetendő.

BRAUN aranyműves, órás és ékszerész
Józsefváros, Küttl-tér. Elvállal mindenféle új munkát, valamint javításokat a legújatosabb árban eszközöl. Nagy választék kinaezüst tárgyakban. Tört aranyat és ezüstöt magas árban vásárol

ΕΑΥ: ΠΙΣΤΥΤΕΣ ΣΕ ΕΣ "ΩΤΑΣ, ΕΣ. ΑΥ.
 Ω. ΥΠΠΛΑΝΘΟΣ. ΙΒΕΡΟ, ΕΤ.
 "ΚΑΛΑΥΖ. ΨΡ! ΚΑΛΑΥΖ. ΨΡ! ΑΖΕΝΥΕΜ ΜΕΓ. ΝΙΝΚΣ. ΑΤΛΥΚΑΣΤΙΤΑ!"

· ΝΕΜ· ΕΡΒΕΝΥΕΣ·
 ΚΑΛΑΥΖ (αζελγάζοιτ· πασας· βοζ):
 "Μιτ· νιγ· μαγα· νερ· ιτ· κιαβλνι, νι· κορ· αζ· εγεσζ· νερ· ις· γιτ? Νερ·
 λατ·ια· βογυ· εζ· α· σαργα· κοςσι· ες· α· μαγα· βερλε·τ·, ας· α· "πιρος"· βιλλανος
 αλα· σζολ? Τα· κροδιον· ιν· νερ, νι· ζζερ· νερ· αζ· εμ· βερ...!"

A szalmaözvegy kalandja.

A "Káviár" számára írta: —an—dor.

(9)

De nem akart filozofálni. Ma már volt egyszer ökör és nem akart másodsor is ökörnek bizonyulni.

A fiatal hölgy ezalatt levetette minden fölösleges ruhadarabját, minden ékessége az ing volt amelyen átsötétlett magas fekéte harisnya. Azután Manó ölébe ült és fáradtan, hidegen csókolni kezdte.

— Nagysád kissé rosszkedvűnek látszik! — mondta udvariasan Manó, akinek ezeket a csókot nem tulságosan hevítették.

— Eh, ne bosszantson még maga is — felelte a fiatal hölgy mérgesen — azt hiszi, olyan nagy öröm minden percben másnak az ölébe ülni?...

— Pardon! — szölt Manó csaknem meglehetősen — a dologban óriási tévedés van. Bármily kintutetésnek tartanám is, ha kegyeivel megajándékozna, arról szó sem lehet, hogy kényszerítem valamire, ami önnek nem kellemes...

Es gyöngéden kibontakozott a fiatal nő karjaiból. Ez csodálkozva nézett rá.

— Ne bolondozzék! — mondta csaknem ijedten.

— Dehogyan bolondozom — felelt Manó — csak hogy én már nem vagyok egészen fiatal ember és engem az efféle kijelentés, az ilyen rosszkedű arc lehangol.

A fiatal hölgy közeledni akart Manóhoz, de ez diszkrétén hátrált.

— Sajnálom, hogy miattam idefáradt — mondta Manó — de hát majd igyekszem önt ezért kárpótolni...

Ezzel sarkon fordult és ki akart menni a szobából.

A küszöbön azonban meggondolta magát.

— Ezer ördög! — mondta magában — megint elszalasztam az alkalmat? Hiszen olyan mindegy! Végre is nem szerelemről van itt szó, hanem egy egyszerű családi műveletről. Mi a pokolnak vagyok olyan finnyás? Nem követelhetem ettől a höltől, hogy nyomban el legyen ragadtatva tőlem...

Es habozva visszafordult. A fiatal hölgy, aki kíváncsian teste Manó mozdulatait, e habozásból új reményt merített. Már megbánta, hogy éppen ezen a finom emberen próbálta a rossz kedvét kitölteni és most fokozott gyöngédséggel szögett eléje.

— No, ugye nem haragszik rám? — kérdezte lágyan.

Nem. Manó már nem haragudott. Sőt. A bocsánat csókját lehelt a

fiatal hölgy orcájára. A fiatal hölgy szenvedélyesen átkarolta Manó nyakát és Manó éppen derékon ölelte őt, amikor odakinn ismét csönggettek. De nem halkan és diszkréten, mint az imént, hanem erőszakosan. Követelőn, ellentmondást nem tűrő hangon.

— Mi ez? — kérdezte Manó, hirtelen elbocsátva a fiatal hölgy derékát.

— Nem tudom — mondta ez sápadtan, de azért lázas gyorsasággal a ruhái felé rohant és a holmiját magára kezdte kapkodni.

Manó, akinek ez gyanus volt, rosszat sejtett. Annál is inkább, mert az előszobából zavaros hangok ütöttek meg a fülét. A következő pillanatban kinyílt az ajtó és belépett két ur.

— A rendőrség! — sóhajtotta a fiatal hölgy.

Manó nagyon kényelmetlenül érezte magát.

— Kérem... — kezdte zavartan.

— Igazolja magát! — mondta az egyik ur.

— Ön elmehet — mondták neki a kisasszony azonban itt marad...

Manó boldogan távozott. Az előszobában Poszticsné sopánkodva fogadta.

— Ilyen szerencsétlenség! — mondta szívtépő hangon. Először történik velem... Gyere föl két hét múlva, akkorára kiszabadulok, mert most okvetlenül becsuknak.

Akkor majd kárpótollak a mai kellemetlenségért...

Manó mindent megígért és elrohant.

IX.

— A mai napon nem volt szerencsém — elmélkedett, miközben az utcára igyekezett — először Matild, azután a vörösszakállu ur az ő két pofonjával, végül a rendőrség!... A fene egye meg az egész világot, hát sohasem fogom a felelősséget megcsalni?

Mára azonban éppen elég volt neki, a világért sem kezdett volna új kalandba.

— Majd holnap! — biztatta magát, mint már annyiszor.

Es ismét ártatlanul feküdt le szalmaözvegyi ágyába, hogy másnap pihent erővel láthasson hozzá a szerencsétlen tervének a megvalósításához.

— Mit lehetne ma csinálni? — kezdte elmélkedését. Hiszen már alig van valami, amit meg nem próbáltam. A ledér nőkön kezdtem, folytattam a tisztességes elemmel, hogy azután lesülvedjek a professzionátusokhoz. Sehol sem volt sikerem. Most meg kellene próbálkozni egy kellemes közep-üttal, egy olyan fajtaival, amelyhez még nem volt szerencsém. Például egy színésznővel. Nem valami elsőrangúval, hanem egy kedves tehetségtelen kis bestiával, a

ki rászorul egy jómódu mecénás gavalléros pártfogására...

Mint már annyiszor, ezuttal is felvidult. Az ötlet tetszett neki.

— Ma este páholyt veszek valamelyik szinkörbe és körülnézek a nyári angyalok között — folytatta magánbeszélgetését. Es valami azt sugja nekem, hogy végre fején találtam a szöveget!

Este csakugyan páholyt vett valamelyik szinkörbe és körülnézett a nyári angyalok között. Egy molett szökét szemelt ki magának. A szó szoros értelmében kiszemelte, mert beszédes szemjátékot folytatótt vele. A molett szökét e szemjáték láthatóan meghatotta. Biztató mosolyokat lövelt Manó páholya felé és amikor Manó felbátorodva beküldte a névjegyét hozzá, a kis szöke azt üzenté vissza:

— Várjon előadás után a színház előtt!

Mint már annyiszor, Manó ismét boldog volt. E pillanatban elfelejtette a mult összes szenvedéseit és csalódásait, még a pofonokat is. E pillanatban csak a kis szökére gondolt, aki szükségesnek látta, hogy szóbeli üzenetét néhány sokat, sőt mindent ígérő pillantással is támogassa. Es Manó alig várta, hogy az előadásnak vége legyen és a színház lámpái elsötétedjenek...

(Folytatjuk.)

EZ A JANI!

J.: Kedves barátom élvezzük a jelent, a multat felejtjük el s a jövőt bizzuk a jó Istenre. Még egy literrel megiszunk.

B.: Minden megjárná, de én inkább szeretném a két hónap utáni jövőt.

J.: Hogy? Hogy?

B. Holnap reggel 9 órakor kell jelentkeznem az ügyészségnél, két hónapra.

Papp Béla.

HANY OSZTALYT JÁRTAL?

A.: Hány osztályt jártál?

B.: Én mind végig jártam az összes osztályokat a kollégiumban.

A.: Akkor megvan az érettségid.

B.: Érettségi feliratu osztályt nem láttam, pedig a négy elemi s a nyolc gimnáziumot egy délelőtt össze-vissza jártam.

Job.

HÁZASSÁGKÖZVETÍTŐNEL.

A házasságközvetítő nagy hévvel mondja:

— Egy nagyszerű leányt tudok magának, Braun ur.

— Abá gé..., menjen a mai lányokkal.

— Téved, Braun ur, az nem mai lány, egy jó negyvenes.

—Bumm.

I. Milmann Kanditen- und
Chokolade Lager. Timișoara
Josefstadt, Bulevardul Berthelot 13.

"KURIR"

hírlap- és könyvterjesztő
vállalat

Elvállal a világ
összes lapjaira
előfizetéseket és
hirdetéseket.

Suboticán (Szabadkán).

Klug István

gép- és malomépítési vállalat
Timișoara-Fabrica, Str. Tei Crai

GYÁRVÁROS Három király-utca 26 sz.

Schweska Rezső

Belváros, Jenő herceg-utca 3. sz.

Legszebb és legmoder-
nebb kivitelben. mérsékelt áron
készít férfi és női cipőket.

"VICTORIA"

butorgyár Timișoara,

Gyárváros, Muzsai-utca 25. szám.

Palicskó Antal és Társa.

Gyárt: legmodernebb amerikai iroda-
berendezéseket és mindennemű mű-
bútorokat. Háló-, ebédlő-, uri-, leány-
szoba- és konyha-berendezések.

"COWAY"

FEHÉRNEMÜGYÁR TIMIȘOARA,
II., HÁROM KIRÁLY-UTCA 7.

Divatos színes zefir és félselyem,
nyári ingek, alsónadrágok, pizsamék-
elegáns szabással, gyorsan és pon-
tosan készülnek.

Tegyen egy próba-rendelést!

Órák és ékszerező
Gyárv. Fő-u. 32.

Lloyd-kávéház

az elitközönség találkozóhelye.
Elsőrendű bel- és külföldi italok.
Hideg büffé. Saját cukrázda. Kü-
lön termék társaságok részére.

Tulajdonos: Kemény Béla.

„BANATUL"

Szállítási és vámolási iroda. Ioan
St. Radulescu. Vama - Timișoara

Elfogadok mindenféle vámügyletet,
hiányokért felelek, árukat legponto-
sabban elvámolok. Gyors elintézés.

Autóvilágítási berendezések,
gyújtó és mindennemű villany-
gépek tekercselése és javítása
gyorsan és pontosan készül

Goldsmann Rudolf

elektrótechnikai vállalatánál.

Timișoara. I. Zápolya ucca 4. sz
(Bejárat a Grisellini uccából.)

Nátánál

a Kaiser Borax öblítés
biztosan hat,
azonnali könnyülés!

ÁRVAY mos, fest, tisztít ol-
csón és a legjobban.
Timișoara-Józsefváros, Bem-utca 20 sz.

Vasáros András

autógarage

Timișoara, IV., Hunyadi-ut 50 sz.
Teljesen új és keveset használt
autók raktáron. Motorkerékpárok.
Alkatrészek. Gummik. Indítókészü-
lék (mágnes) és karburator javítás
Műszaki műhely. Autók szakszerű
javítása. Bármilyen alkatrész gyár-
tása. Legmodernebb karosszériák
és rádiotorok gyártása

Timișoara, IV., Strada Gazi No. 18-6.
Telefon: 934. Állandóan raktáron tart
cseréptéglát kicsinyben és nagyban!!

"DANUBIA"

csokoládé- és cukorkagyár
Bul. Carol (Hunyadi-ut) 14.

Telefon-szám: 13-21 és 13-22.

Telefon 67.

Telefon 67.

Nagy Testvérek

műszaki vállalata

Timișoara, Str. Eugen de Savoye
(Jenő herceg-u.) 1. sz.

Elvállal villanyvilágítás és vízve-
zetéki berendezések szerelését, va-
lamint javítását, továbbá minden-
nemű mű- és épületlakatos-mun-
kákat. — Javításokat pontosan
és jutányos árak mellett eszközöl

Rosenfeld Henrik

villannyal berendezett tűzifaaprító-telep

Treisz zsombolyai téglagyár
képviselője

Krauser Béla Fiai

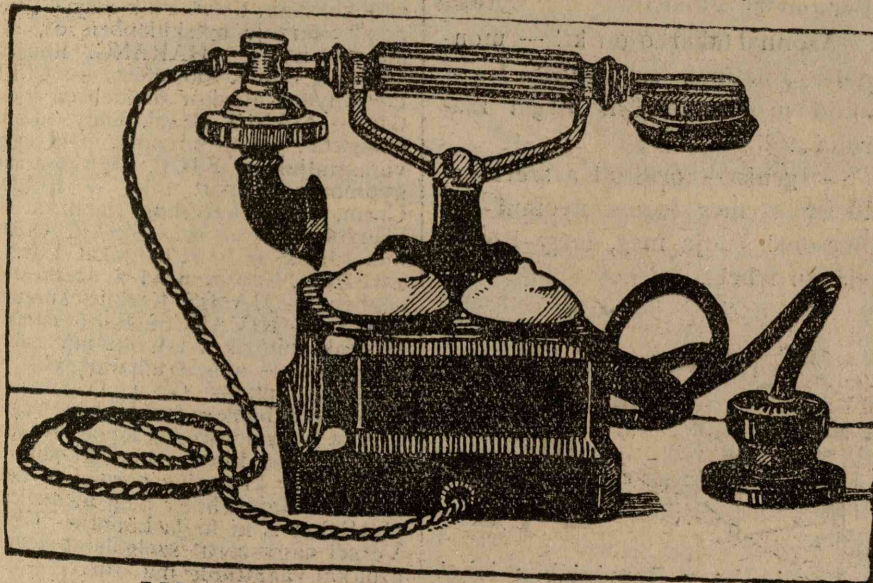
butorgyár. Timișoara-Józsefváros, Princ
Carol. Alapítattott 1888-ban. Tel. 18-46.

Női és gyermek
konfekció áruház

Jaszenszky

Timișoara-Temesvár, II. Fabrik Piața Traian

TUNGSRAM kombinált fali és asztali telefonja (Type 1924)

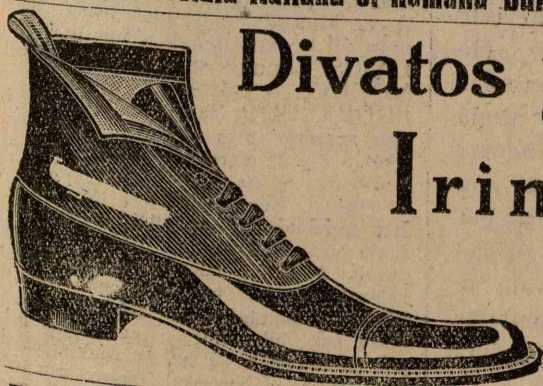

Minden szaküzletben kapható.

Temesi Agrár Takarékpénztár R.-T., Temesvár

Telefon: 6, 14-66, 16-74, 16-75. Fiók: ARAD. Telefon: 800, 802, 803.

A Banca Comerciala Italiana si Romana Bucuresti szövetséges Intéze

Divatos szegelt és varrott
cipőket csak
Irimiás készít!

TIMIȘOARA, II.,
Andrássy-ut 12. sz.

Pollinger Mihály műszerész Timișoara
(Gyárvaros), Széna-tér 8. Finom esztergamunka, precíz fogaskerekek, nikkelezések

Maison Perák

női fodrászat

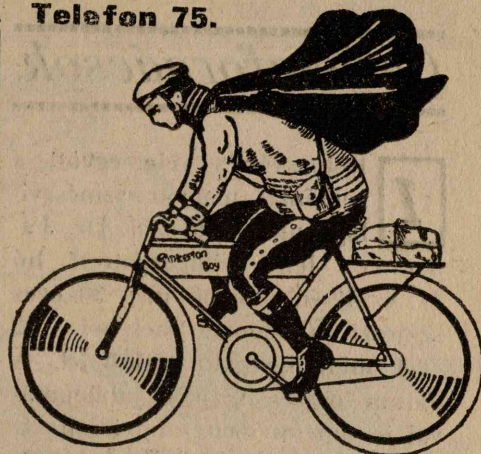
Modern frizurák. Henne-féle hajfestés. Külön női- és férfi manikűr-szalón. Arcmasszázs

Tatár Mihály

uri szabó és sapka készítő.
II. Páva ucca 6 szám.)))

Versenyszabósága olcsó árak tekintetében utólérhetetlen. Sapkák mérték után nagybani és kicsinybeni eladása. Kész sapkákat nagy választékban raktáron tart!

Telefon 75.

Ha szép akar lenni, használjon
Liliomtej-krémet.
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban a „Fekete sashoz” Cetate, Piața St. Georghe és a Str. Mercy sarkán

DURA elektrotechnikai és műszaki vállalat. Galvánelemek gyára
Telefon 54

Timișoara, Fabrica Calea Buziasului 12

Amerikai bőrárúház

Timișoara, IV., Bonnaz-utca 14. sz.

Ajánlja
dusan felszerelt raktárát mindenemű bel- és külföldi bőrökben, cipéskellékek és cipőfelsőrészekben

„INDUSTRIA”

Kereskedelmi és Ipari rész.-társaság
Ezelőtt: KARCAG HENRIK.
Timișoara, Strada Brătianu (Uri-u.) 31
Gőzgépek, motorok, motorkék, gazdasági és malmászati gépek, műszaki cikkek, petrol, autogummi. Telefon 914.

„IDEAL”

manikűrszalón, Timișoara, Belv., Grand Hotel Ferdinand

Hölgyfodrászat, Henne-féle hajfestés, ondulálás, női és férfi manikűr.

Ceruzaforgácsok.

1 Kolozsvár s vele együtt a romániai magyar színészvilág ünnepre készül. Dr. Janovics Jenő szinigazgató f. hó 11. és 12-én ünnepli meg 30 éves színészi jubileumát, melyből 22 évet mint igazgató töltött el. A dátum összeesik írói jubileumával is, amennyiben Janovics hosszú évek sora óta kitűnő reprezentánsa a tollnak. Ez alkalommal a kolozsvári magyar színház előadja a Bánk-Bánt, Faustot és a Hamletet, a főszerepben dr. Janovics Jenővel.

2 A «Káviár» legközelebbi husvéti száma a szokottnál bővebb illusztrációval jelenik meg, amire már most felhívjuk olvasóink figyelmét. A címlapot továbbra is színes klisé fogja díszíteni, azonkívül a lap belső részében is több színes illusztrációt helyezünk el, mint rendesen. Tartalmilag is kiemelkedik a Káviár husvéti száma, amennyiben ez alkalommal munkatársaink legjobb írásai kerülnek az olvasó elé. A Káviár husvéti számának ára változatlan marad.

3 Az «Esti Lloyd» 1924. április hó 3-án megjelent száma egy Jóláti Zoltán nevezetű parafadugó és timsóügynök zsarolását leplezi le, ki legujabban mint állhirlapíró garázdálkodik Temesvár utcáin. Az érdekes cikkből szó szerint az alábbi részt közöljük:

«Nos, ez a nagytehetségű Jóláti szerkesztő ur néhány héttel ezelőtt értesítést kapott a Berson gummitalpgyár romániai ierakatától, hogy a cégnek lapjában megjelenő hirdetését ne jelentesse meg többet. Szinte magától értetődik, hogy Jóláti ur a hirdetést nem szüntette be. Nem kérem, ő nem szokott beszűntetni, ez ellenkező az állhirlapírás joggyakorlatával. Ellenben tegnapelőtt megjelent a Berson igazgatójánál és benyújtotta a hirdetések számláját.

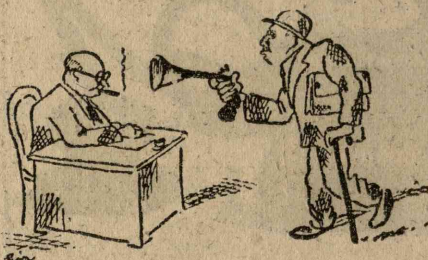
— Nem fizethetek — mondotta az igazgató. — Megirtuk Önnek, hogy szüntesse be a hirdetést.

Am a «szerkesztő» ur nem tárgyalott. Kapacitált, kért, könyörgött s végül elkezdett követelőzni. De minden hiábavaló volt.

— Nos, ugylátszik, nem marad más hátra, mint jól megnyomni a Bersont! — kiabált.

— Azonnal takarodjon ki! — mondotta Jólátinak az igazgató. — Majd megtanítom én magát zsarolni...

— Igenis — ordított a szerkesztő ur — meg fogom nyomni a Bersont! Tudja meg, hogy Romániában lehet...

Vagyis, hogy Romániában lehet zsarolni! Am Romániában kirugni is lehet, amint ezt a következő percben Jóláti ur tapasztalta is. Sőt Romániában az olyan sajtóbrigantikát, mint amilyen «Szerkesztő ur Jóláti», leleplezni is lehet, még ha az ember előszörre nem is írja meg mindazt sok obskuros ügyet, ami általában egy timsó- és parafaügynök vállát terhelheti. Sőt többet mondunk: Romániában erkölcsi halottá lehet tenni azokat az urakat, akik a halott erkölcsre való tekintettel, visszaélve, a nyomdafesték türelmével és a sajtó hatalmával, nyuzzák és fenyegetik a becsületes kereskedőket.»

Eddig a cikk. Így néz ki Jóláti ur, ha lemossa timsóval, az a Jóláti, akinek igen jó barátja Eibensütz bőrkereskedő, Weinberg Miksa valuta kuli a Hermes banktól. Büszke lehet ez a három ur, hogy ilyen kitűnő zsaroló barátja van.

Szerkesztő ur Jóláti, hátra arc, mehet!

Főmunkatárs: LELIK FERENC.

Szerkesztői üzenetek

Kéziratokat vissza nem adunk és névtelen levelekre nem válaszolunk

CSÜRÖS ISTVÁN, Piski. Nagy írók nak kiadójuk van, akik a mű felett szabadon rendelkezhetnek. Eladhatják, kiadhatják, szóval bárhogy értékesíthetik. A kért munkák is így kerültek hozzánk, azért irtuk alá: „eredeti.” Szerzője máskülönb az, aki alá volt írva. — HARANG. Kongasák meg önnek idő előtt. — CUKI. De milyen! Máskor rövidebben írjon. — MANDI. Busul, hogy ideálja elhagyta? Jöjjön hozzánk, majd megvisszajuttatjuk. — STOP. Papirkosarunk gyomorbajt kapott tőle. — FELIX. Uram, Ön elfelejté, hogy lapunkat kis leányok is olvassák? — ZSAPP. Örömmel várjuk az ígért dolgokat. — ZIG-ZAG. Keressen fel a szerkesztőségben! — HAMIS. Kerülje el házunk tájékát. — KIVÁNCSI. Belső munkatársunk rejtőzik a Pöszi név mögé, sajnáljuk, de nem árulhatjuk el. Levelet áadtuk. — G. J. Döglőlemben levő kutyákba nem szoktunk belerugni, bár az kegyelemrugas lenne részére. Várjuk, még kissé feltápáskodik és azután úgy ki fogjuk porolni a rajta levő nadragját hogy még a szellemi táplálékát is ki fogja köpni. — GEM. Versei nagyszerű szolgálatot tettek, azokkal rakattunk ma tüzet. — X. Miért küldte el nekünk? Küldje el Jucikájának. De ne küldje mégsem, mert akkor vége lesz a nagy szerelemnek. — MEDI. Nőtlen mindakettő; pályázhat bátran! — O. M. A „Fliegende Blätter” régen megírta, azzal a különbséggel, hogy jobban, mint maga. — EM. Legközelebb hozzuk. — A. L. Muszáj magának írni? Miért nem áll be kalauznak a villamosra? — LAJOS. Lapunk szedőgéppel készül. — MUVESZ. A rajzok tul primitívek. — ERDEKLŐDŐ. Sajnos, sem a rajzok, sem az írásai nem ütnek meg lapunk mértékét. — N. V. Versei oly rosszak, hogy az utolsó tíz évben nem olvastunk hasonló költeményt. Nem tudjuk megérteni, ha valaki szerelmes, miért küldi be éppen hozzánk förmedvényeit. — PALI. Az egyik bevált. A többi szívesen várjuk. Nagyon hálásak leszünk, ha sürűlben keres fel íásaival bennünket. — BARÁT. Ad. 1. Igaza van; hiba, hogy a mai magyar írók már a franciák és az északiak irodalmi termékeit is elolvassák; e helyett is a régi magyar írókat kellene olvasgatniok. De még nagyobb hiba, hogy azok a jelesek, akik a franciákat és az északiakat nem olvassák el, a régi magyar íróknak inkább csak a stílusát méltányolják, mint azt az erényüket, hogy soha, semmitéle viszonagság közepett, semmitéle nemzeti jogról nem akartak önként lemondani. Ad. 2. Mondhatjuk, Kazinczy is sokat foglalkozott a külföldi irodalommal és ez nagyobb hatással volt az akkoriakra, mint a modern külföldi irodalom a mai magyar írókra. De azért senki se mondhatja, hogy Kazinczy nem volt magyar író.

Uzina de tip. Erdélyi Hirlap nyomdaüzeme.
Cenzurat: Prefectura Judetului si Orasului.